

Arta Kalan

– mesakin · 14 Mart 2026

Bu şehirde senden arta kalan bir şey var,
adı konmamış bir sessizlik.

Hayat eskisi gibi akıyor,
insanlar geçiyor sokaklardan
ve ben
içimde hayalini taşıyorum.

Oysa çoktan gitmişsin.
Bu sokaklarda yoksun.

Belki unuttum seni, diyorum kendime,
ama her köşe başında
yokluğuna rastlıyorum.

Adımların var kaldırımlarda,
bir gölge gibi
her yerde.

Bazen gitmek istiyorum buradan.
Bir daha görmeyeceğim diye
elim varmıyor.

Adımlarım ağırlaşıyor.

Çünkü biliyorum,
bu şehirden gidersem
seni de kaybedeceğim.

Oysa sen hiç yoktun.
Olmadın.
Ve olmayacaksın.

Belki de bu yüzden
yokluğun büyüdü gözümde.

Büyüdü... büyüdü...
ve bu şehirde
senden bana
arta kalan bir şey oldu.

Bir sessizlik,
bir hatıra,
ve her köşe başında
yeniden karşıma çıkan
yokluğun.

Çünkü bazen
insana en çok dokunan şey
yaşananlar değil,
arta kalanlardır.

mesakin-12/03/2026